

УДК 330.222 + 336.767

О.С. КОРСАКОВА, канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів
Донбаський державний технічний університет, м. Лисичанськ

ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗВИТКУ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ В УКРАЇНІ

Ключові слова: фінансовий ринок, фінансові ресурси, інвестування, небанківські фінансові інститути, довгостроковий позиковий капітал, договірні ощадні інститути, інституційні посередники, регулятивна політика, посередницькі послуги.

Наведено характерні особливості та пояснено економіко-правове підґрунтя здійснення діяльності небанківськими фінансовими інститутами. Досліджено роль та значення договірних ощадних інститутів (пенсійних фондів і страхових компаній) та інвестиційних посередників (інвестиційних фондів і компаній) у системі формування та розподілу інвестиційних фінансових ресурсів. Виокремлено значення державного регулювання діяльності небанківських фінансових інститутів та охарактеризовано шляхи удосконалення нормативно-правової основи взаємодії суб'єктів ринку небанківських фінансових послуг.

Вступ. Сучасний стан ринкових відносин та євроінтеграційні процеси в економіці України вимагають від керівництва держави та провідних спеціалістів розробки та впровадження ефективного механізму функціонування вітчизняного фінансового ринку в цілому й окремих його складових. Для цього основні зусилля потрібно спрямувати на спрощення та оптимізацію каналів руху фінансових ресурсів між суб'єктами господарювання. Відомо, що деякі підприємства з різних сфер економіки та промисловості не завжди мають достатньо коштів для здійснення своєї господарської діяльності. Разом з тим, завжди існують суб'єкти ринку, які мають «вільні» фінансові ресурси і згодні надати їх на певних умовах. При здійсненні прямого інвестування позикові кошти потрапляють безпосередньо від кредитора до позичальника. При здійсненні перерозподілу коштів кредитори (інвестори) беруть на себе всі ризики та можливі втрати (збитки), пов'язані з фінансовою операцією.

Але в умовах ринкової економіки більш дієвим та ефективним методом інвестування діяльності суб'єктів господарювання є опосередковане фінансування із залученням до операції фінансових посередників. Об'єктивно необхідним явищем у реалізації фінансовим ринком своїх функцій є сприяння розвитку посередницької діяльності небанківських фінансових інститутів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Механізм створення та функціонування небанківських фінансових посередників в Україні досліджено поверхнево. Фінансово-кредитні організації даної групи фінансових посередників здійснюють свою діяльність, спираючись головним чином на зарубіжний досвід діяльності аналогічних установ. У зв'язку з чим часто можна спостерігати, що посередницька

діяльність багатьох небанківських фінансових установ не адаптована до характеру та специфіки функціонування вітчизняного фінансового ринку. Означене негативне явище може бути нейтралізоване лише за умови розробки та впровадження принципово нової інституційно-правової бази становлення системи фінансового посередництва у сфері небанківських фінансово-кредитних установ.

Дослідженню проблематики діяльності та сталого розвитку інститутів фінансового посередництва та фінансових посередників приділяли увагу багато науковців, серед яких: Р. Левін, А. Галетович, В.В. Зимовець, С.П. Зубик, І.Т. Балабанов, В.П. Унінець-Ходаківська, Н.В. Ткаченко, О.В. Клименко, В.П. Левченко та інші. Однак досі лишаються невирішеними питання впровадження принципово нової, адаптованої до реалій функціонування вітчизняного фінансового ринку концепції інвестиційної діяльності фінансових посередників, і окремо — небанківських фінансових установ. Потребує також поглибленого вивчення система факторів впливу на діяльність кредитно-фінансових організацій небанківського сектору та обґрунтування складових їхнього розвитку в контексті забезпечення ефективності функціонування вітчизняного фінансового ринку.

Тому **мета даної статті** — обґрунтування ролі та значення небанківських фінансових інститутів для ефективного розвитку інвестиційної діяльності на фінансовому ринку України.

Результати досліджень. Практика професійної діяльності інститутів фінансового посередництва знаходить своє відображення в реалізації певних економічних функцій, які є специфічними виключно для цієї складової інфраструктури фінансового ринку. Головна функція фінансових посередників у контексті економічного розвитку — забезпечення оптимального перерозподілу капіталу між потенційними інвесторами та потенційними позичальниками.

Ще донедавна основними «продавцями» посередницьких послуг на фінансовому ринку України виступали комерційні банки. Проте переорієнтація всіх сегментів фінансової системи на ринковий механізм призвела до ситуації, коли банки перестали відігравати ключову роль у процесі грошового обігу. Місце комерційних банків у цій сфері поступово займають небанківські фінансові інститути, що створюють суттєву конкуренцію комерційним

банкам на вітчизняному ринку позикового капіталу. Окрім того, небанківські фінансові посередники загалом можуть виконувати функції, що не властиві комерційним банкам, та надавати фінансові послуги, що за нормативно-правовими критеріями та економічними параметрами є неприйнятними для них.

Специфіку окремих сегментів фінансового ринку визначають притаманні їм фінансові інструменти та фінансові послуги. Важливою передумовою модернізації й підвищення рівня ефективності інвестиційної діяльності в сучасних умовах є розвиток небанківських фінансових послуг. Небанківські фінансові послуги надають інститути спільного інвестування (інвестиційні фонди та інвестиційні компанії), страхові компанії, недержавні пенсійні фонди, кредитні спілки, лізингові та факторингові компанії, ломбарди, довірчі товариства, фонди фінансування будівництва житла тощо.

Серед основних видів небанківських фінансових інститутів дослідники виокремлюють договірні ощадні інститути (пенсійні фонди, страхові компанії) та інвестиційних посередників.

Характерною рисою функціонування договірних ощадних інститутів є діяльність з надання ними посередницьких послуг з розміщення фінансових ресурсів, яка не належить до їхніх основних функцій. Пенсійні фонди та страхові компанії виконують операції з накопичення ресурсів шляхом стягнення внесків та можуть виступати посередниками в механізмі трансформації заощаджень у позиковий капітал (інвестиційний капітал). На думку дослідників, ринок страхових послуг є найпотужнішим у сфері небанківських фінансових інститутів. Однак недержавні пенсійні фонди в Україні, що є одним із сегментів страхового ринку, й до сьогодні проходять стадію становлення [1, с. 84].

Ринок страхових послуг сегментується в багатьох напрямках. Усім сегментам притаманна власна специфіка, але є певні подібні параметри, що характеризують тенденції розвитку сектору страхових посередницьких послуг. Динаміка кількості та характеру розвитку страхових інститутів (як і кредитних спілок) залежить від показника ВВП. Прив'язка до показника ВВП базується на природі походження ресурсів небанківських фінансових інститутів: доходів домогосподарств, рівня заробітної плати робітників та рівня пенсій пенсіонерів —

а вони знаходяться в прямій залежності від економічної та політичної стабільності в державі, рівня і перспектив економічного та промислового розвитку, рівня ВВП [1, с. 90].

Страхові компанії, на відміну від інших небанківських фінансових інститутів, можуть залучати тимчасово вільні фінансові ресурси із суттєво нижчим позиковим відсотком. До того ж страхові компанії виступають одним із головних посередницьких інститутів, що формують більшу частину довгострокових фінансових інвестицій у їхньому загальному обсязі. Саме ресурси страхових компаній (як і пенсійних фондів) — це головне джерело «дешевого» довгострокового інвестиційного капіталу. Інвестиційна політика страхових компаній носить консервативний характер. Пріоритетним напрямом інвестування накопиченого капіталу є інвестиції в цінні папери: корпоративні акції та облігації, державні облігації [2].

Недержавні пенсійні фонди як специфічний сектор небанківських фінансових послуг функціонують у багатьох економічно розвинутих державах. Сфера їхньої діяльності — фінансові операції з акумуляції, інвестування та управління пенсійними внесками учасників фонду. Базовим критерієм розвитку недержавного пенсійного забезпечення в аспекті побудови ефективного ринку небанківських посередницьких послуг є притаманна їм гнучка інвестиційна політика, що сприяє узгодженню інтересів усіх учасників цієї операції. Внески до недержавних пенсійних фондів стягуються не лише з приватних осіб (у майбутньому — отримувачів виплат за угодою), а й з роботодавців за рахунок їхнього власного капіталу (згідно з колективною угодою). Ця операція, досить витратна на перший погляд, якнайкраще сприяє оптимізації системи задоволення соціальних та інвестиційних потреб роботодавців. Така концепція дає змогу навіть невеликим організаціям та установам запропонувати своїм робітникам переваги вигідної та надійної схеми пенсійного забезпечення.

Недержавні пенсійні фонди у своїй роботі тісно співпрацюють зі страховими компаніями в сфері надання послуг з пенсійного страхування (індивідуального та колективного). Характерна риса пенсійного страхування — встановлення фіксованої суми пенсійних виплат (страхового анuitету), яка прямо пропорційна розміру страхових внесків. Важливо

відмітити також, що в процесі здійснення діяльності в сфері пенсійного страхування страхова компанія формує резерв страхових виплат з метою забезпечення пенсійних виплат у майбутньому [3]. Кошти, накопичені в резерві, є джерелом інвестиційних ресурсів у фінансові активи (зокрема у цінні папери підприємств і держави).

Варто наголосити також, що недержавним пенсійним фондам відведено важливу роль в оптимізації системи функціонування фінансового ринку у цілому та окремих його складових. Це пов'язано з тим, що пакети цінних паперів, якими володіють недержавні пенсійні фонди за рахунок інвестування коштів своїх учасників, виводяться з обігу на фондовій біржі, тож не беруть участі у спекулятивних фондових операціях [4].

Стрімкий розвиток фінансових відносин посилює роль та значення сектору інвестиційного посередництва. В економічно розвинутих країнах зростання частки інвестиційних посередників у загальній системі акумуляції та перерозподілу фінансових ресурсів пояснюється декількома аспектами:

- 1) зростання пропозиції коштів на ринку довгострокового капіталу;
- 2) специфічні переваги інвестиційного посередництва: забезпечення відносно високого рівня доходу за відносно низького рівня ризику здійснення операції.

Інвестиційні фінансові посередники (інвестиційні фонди та інвестиційні компанії) формують фінансові ресурси за рахунок емісії цінних паперів (акцій та облігацій) із подальшим їх розміщенням на фінансовому ринку. Відмінна характерна риса діяльності інвестиційних фондів та компаній — їхня орієнтація на ринок довгострокових кредитів. Інвестиційні посередники надають послуги з довгострокового іпотечного кредитування; довгострокового споживчого кредитування; кредитування будівельних проектів та суб'єктів малого бізнесу; довгострокового інвестиційного кредитування (воно слугує основою інноваційного розвитку та розвитку науково-технічного прогресу) [5].

Інвестиційні посередники у процесі залучення фінансових ресурсів спираються на умови укладеної з інвестором угоди. Згідно з нею інвестиційний фінансовий посередник має забезпечити інвестора сертифікатом чи іншим свідоцтвом, що регулює взаємовідносини між

ними, з зазначенням певних умов. Угодою визначаються:

- 1) термін сплати коштів за зобов'язаннями (визначений термін чи то на вимогу інвестора);
- 2) порядок сплати та рівень доходу інвестора («плаваючий», фіксований).

В Україні останнім часом спостерігається поступове зростання кількості інвестиційних посередницьких установ. Головною метою їхньої діяльності на вітчизняному фінансовому ринку є створення сприятливих умов для нагромадження фінансових ресурсів суб'єктами економічних відносин та забезпечення функціонування механізму ефективної їх трансформації в інвестиційний капітал. Саме фінансові ресурси інвестиційних фондів і компаній створюють інвестиційні ресурси для функціонування як реального, так і фінансового секторів економіки. Важливим критерієм діяльності інвестиційних посередників є ефективний перерозподіл тимчасово вільних фінансових ресурсів із забезпеченням максимально низького ризику операції інвестування. Останнє досягається за рахунок розподілу інвестиційних «потоків» серед різних інструментів фінансового ринку (диверсифікація). І саме інвестиційні посередники, що об'єднують грошові кошти своїх інвесторів та надають можливість останнім володіти частками великих пакетів цінних паперів різних за сферою діяльності підприємств, не лише забезпечили дрібним інвесторам пріоритети великомасштабного інвестування, а й надали їм можливість користуватися перевагами диверсифікаційних процесів. До того ж в управлінні інвестиційних посередників зазвичай перебуває значна кількість малих інвестиційних ресурсів, які обслуговуються як один великий інвестиційний портфель. Це дає можливість виділити економію витрат за рахунок ефекту масштабу. Також можна стверджувати, що відбувається зниження витрат на проведення операції з фінансовими інструментами, оскільки інвестиційні посередники оперують значними сумами фінансових ресурсів [6, с. 273—274].

Отже, розвиток інвестиційного посередництва є важливим напрямом сталого розвитку вітчизняного фінансового ринку. На думку дослідників, ключовими чинниками, що визначають подальший розвиток інститутів спільного інвестування та слугують індикаторами їхнього впливу на стан економіки країни та

рівень ефективності роботи вітчизняного фінансового ринку, є [6, с. 289—291]:

- 1) зростання рівня доходів населення та залучення їх у подальшому до інвестиційних процесів;
- 2) оптимізація концепції функціонування фондового ринку; орієнтація його діяльності на роботу з «якісними» фінансовими інструментами;
- 3) розробка та впровадження сучасної системи інфраструктури фондового ринку;
- 4) забезпечення використання широкого спектра фінансових інструментів та ефективного механізму взаємодії всіх учасників фінансових відносин.

Критерії сучасних економічних реалій спричинили необхідність активізації внутрішнього інструментарію для більш ефективного залучення та використання потенціалу небанківських фінансових установ з метою задоволення попиту на фінансові послуги та інвестиції. Ці фактори позначилися на динаміці зареєстрованих у Державному реєстрі фінансових установ протягом 2015 року, спричинили поступову зміну конфігурації учасників фінансових ринків (таблиця). Серед основних причин, що спричинили зростання сегмента небанківського ринку фінансових послуг, можна виділити: впровадження конкурентних з банками умов кредитування; підвищення попиту на послуги з мікрокредитування; реалізація на ринку посередницьких послуг переваг факторингового обслуговування [7].

Розбудова ринків небанківських фінансових послуг та розвиток сфери діяльності небанківських фінансових інститутів неможливі без втручання у процес держави, що створює нормативно-правову основу функціонування ринку фінансових послуг взагалі та окремих його сегментів зокрема. Необхідні кроки на шляху підвищення ефективності державного регулювання ринку небанківських фінансових послуг знайшли своє відображення в Стратегії реформування державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг на 2015—2020 роки, розробленій та запропонованій до впровадження Національною комісією, яка здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг України). Згідно зі Стратегією реформування, Нацкомфінпослуг як головний орган державного регулювання ринків небанківських фі-

нансових послуг та небанківських фінансових інститутів здійснює свою діяльність за такими напрямками [7]:

1) дерегуляція на ринках небанківських фінансових послуг та спрощення регуляторного середовища;

2) удосконалення діяльності регулятора підвищення рівня ефективності державного нагляду;

3) захист інтересів споживачів фінансових послуг та відновлення довіри до небанківських фінансових інститутів;

4) ефективний регуляторний вплив та сприяння сталому розвитку ринків небанківських фінансових послуг.

Враховуючи вищевикладене, можна констатувати, що сферу діяльності небанківських фінансових інститутів як складову ринку фінансового посередництва України необхідно активно всебічно підтримувати та розвивати.

Дані державного реєстру фінансових установ у 2015 р. [7]

Фінансові установи	Станом на		Зміни в 2014 році		Станом на 31.12.2015	Відхилення (шт.)
	31.12.2013	31.12.2014	внесено	виключено		
<i>Страхові компанії, усього</i>	407	382	9	30	361	-21
у тому числі:						
страхові компанії з ризикових видів страхування	345	325	9	22	312	-13
страхові компанії зі страхування життя	62	57	0	8	49	-8
<i>Кредитні установи, усього</i>	739	711	22	5	728	17
у тому числі:						
кредитні спілки	624	589	2	3	588	-1
інші кредитні установи	85	92	20	2	110	18
юридичні особи юридичного права	30	30	0	0	30	0
<i>Ломбарди</i>	479	477	27	22	482	5
<i>Фінансові компанії</i>	377	415	175	19	571	156
<i>Довірчі товариства</i>	2	2	0	0	2	0
<i>Недержавні пенсійні фонди</i>	81	76	0	4	72	-4
<i>Адміністратори НПФ</i>	28	24	0	1	23	-1
Разом	2113	2087	233	81	2239	152

За умови раціональної організації діяльності небанківських фінансових посередників останні можуть здійснити значний позитивний вплив на фінансовий ринок та ринок фінансових послуг, національну економіку, соціальні й соціально-економічні процеси в суспільстві [1, с. 91]. Роль держави у цьому процесі полягає у створенні необхідних умов для оптимізації обсягів діяльності небанківських фінансових інститутів та її напрямків, забезпеченні фінансової безпеки і стабільності функціонування та розвитку комерційних структур — суб'єктів ринку фінансового посередництва, захисті прав споживачів фінансових послуг.

Висновки. В умовах ринкової економіки ефективний розвиток небанківських фінансових інститутів у системі інвестиційної діяльності є необхідним аспектом результативного функціонування та сталого розвитку вітчизняного фінансового ринку. Обґрунтовані в процесі дослідження роль та значення небанківських фінансових інститутів на прикладі договірних ощадних інститутів та інвестиційних посередників дають підстави відвести останнім вагоме місце в контексті оптимального перерозподілу капіталу між усіма секторами та ланками економіки. Цінною є функціональність небанківських фінансових посередників, які можуть надавати послуги, що неприйнятні чи то навіть заборонені для комерційних банків.

Діяльність договірних ощадних інститутів, як і інвестиційних посередників, зорієнтована загалом на ринок довгострокового кредитування і є вагомим джерелом довгострокових інвестицій (тоді як комерційні банки неохоче йдуть на інвестування довгострокових проєктів). До того ж концепція функціонування цієї групи фінансових посередників дозволяє малому інвестору за рахунок дольової участі в акумульованому капіталі отримати вигоди інвестування в великомасштабні програми. Інвестиційні фінансові посередники формують інвестиційний капітал за рахунок випуску цінних паперів; нагромаджені кошти є джерелом інвестиційних ресурсів для реального та фінансового секторів економіки. Відмінна риса їхньої діяльності — оптимізація співвідношення між рівнем очікуваного доходу від інвестицій і рівнем ризику проведення фінансової операції.

Беручи до уваги світові тенденції глобалізації та євроінтеграції, головним параметром

сталого розвитку діяльності небанківських фінансових інститутів в Україні є удосконалення її нормативно-правового регулювання з боку держави. Пріоритетним завданням у цій сфері має стати вдосконалення законодавчого підґрунтя в питаннях гарантування фінансової безпеки споживачів послуг небанківських фінансових інститутів. Державні органи регулювання та контролю своїми діями також мають сприяти підвищенню прозорості операцій на ринку небанківського фінансового посередництва. Реалізація означених заходів допоможе стабілізації та подальшому розвитку як фінансового ринку України загалом, так і окремих його складових, зокрема ринку небанківських фінансових інститутів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Клименко О.В. Закономірності розвитку ринків небанківських фінансових послуг в Україні / О.В. Клименко // *Фінанси України*. — 2014. — № 6. — С. 80–94.
2. Кужелев М.О. Развитие рынка страховых услуг: зарубежный опыт та украинские реалии / М.О. Кужелев, О.С. Сокирко // *Актуальные проблемы экономики*. — 2015. — № 9 (171). — С. 365–371.
3. Левченко В.П. Ринок небанківських фінансових послуг України: поточний стан та перспективи розвитку / В.П. Левченко // *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: зб. наук. праць; ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»*. — 2010. — Вип. 29. — С. 379–393.
4. Ткаченко Н.В. Удосконалення науково-методичного підходу до оптимізації інвестиційного портфеля державних пенсійних фондів / Н.В. Ткаченко, О.В. Шабанова // *Фінанси України*. — 2016. — № 1. — С. 80–98.
5. Рубанов П.М. Види та роль фінансових посередників на сучасному етапі розвитку фінансової системи / П.М. Рубанов // *Вісник Запорізького національного університету*. — 2012. — № 3 (15). — С. 204–209.
6. *Активізація інвестиційного процесу в Україні: колективна монографія* / [Т.В. Майорова, М.І. Діба, С.В. Онишко та ін.]; за наук. ред. М.І. Діби, Т.В. Майорової. — К. : КНЕУ, 2012. — 472 с.
7. *Звіт про діяльність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за 2015 рік* [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://nfp.gov.ua/content/rsviti-nackomfinposlug.html>

REFERENCES

1. Klymenko O.V. (2014), *Zakonomirnosti rozvytku rynkiv nebankiv's'kyh finansovyh poslug v Ukraini* [Regularities of market development non-Bank financial services in Ukraine], *Finance Of Ukraine*, vol. 6, pp. 80-94.

2. Kuzhelev M.O. and Sokyрко O.S. (2015), *Rozvytok rynku strahovyh poslug: zarubizhnyi dosvid ta ukrayins'ki realiyi* [The development of the market of insurance services: foreign experience and Ukrainian realities], *Actual problems of Economics*, vol. 9 (171), pp. 365-371.
3. Levchenko V.P. (2010), *Rynok nebankiv's'kyh finansovyh poslug Ukrainy: potochnyi stan ta perspektyvy rozvytku* [Non-Bank financial services in Ukraine: current state and prospects of development], *Problemy i perspektyvy rozvytku bankiv's'koyi systemy Ukrainy*, zb. nauk. pracz' DVNZ Ukrayins'ka akademiya bankiv's'koyi spravy NBU, vol. 29, pp. 379-393.
4. Tkachenko N.V. and Shabanova O.V. (2016), *Udoskonalennya naukovo-metodychnogo pidhodu do optyimizatsiyi investytsiyinogo portfelya nederzhavnyh pensiyinyh fondiv* [The improvement of methodological approach to the optimization of the investment portfolio of private pension funds], *Finance Of Ukraine*, vol. 1, pp. 80-98.
5. Rubanov P.M. (2012), *Vydy ta rol' finansovyh poserednykiv na suchasnomu etapi rozvytku finansovoyi systemy* [The types and role of financial intermediaries at the present stage of development of the financial system], *Visnyk Zaporiz'kogo natsional'nogo universytetu*, vol. 3 (15), pp. 204-209.
6. Mayorova T.V., Dyba M.I., Onyshko S.V. and other (2012), *Aktivizatsiya investytsiyinogo protsesu v Ukraini* [Activization of investment process in Ukraine], in Dyba M.I. and Mayorova T.V. (eds), *KNEU, Kyiv, Ukraine*
7. The official site of National Commission exercising state regulation in the sphere of financial markets (2015), *Zvit pro diyal'nist' Natsional'noyi komisiyi, scho zdiysnyue derzhavne reguluyannya u sferi rynkiv finansovyh poslug, za 2015 rik* [A report on the activities of the National Commission, carrying out state regulation in the sphere of financial services markets, in 2015], available at: <http://nfp.gov.ua/content/rsviti-nackomfinposlug.html> (Accessed 21 September 2016).

Надійшла 27.09.2016

О.С. Корсакова

Донбасский государственный
технический университет, г. Лисичанск

ОБОСНОВАНИЕ НЕОБХОДИМОСТИ РАЗВИТИЯ НЕБАНКОВСКИХ ФИНАНСОВЫХ ИНСТИТУТОВ В УКРАИНЕ

Рассмотрены характерные особенности и обоснована экономика-правовая база осуществления деятельности небанковских финансовых институтов. Исследована роль и значение контрактных сберегательных институтов (пенсионных фондов и страховых компаний) и инвестиционных посредников (инвестиционных фондов и компаний) в системе формирования и распределения инвестиционных финансовых ресурсов. Выделено значение государственного регулирования деятельности небанковских финансовых институтов и охарактеризованы пути совершенствования нормативно-правовой основы взаимодействия субъектов рынка небанковских финансовых услуг.

Ключевые слова: финансовый рынок, финансовые ресурсы, инвестирование, небанковские финансовые институты, долгосрочный заемный капитал, контрактные сберегательные институты, институционные посредники, регулятивная политика, посреднические услуги.

O.S. Korsakova

Donbass State Technical University, Lisichansk

THE RATIONALE FOR THE
DEVELOPMENT OF NON-BANK FINANCIAL
INSTITUTIONS IN UKRAINE

The article considers characteristic features and justified economic-legal framework for the conduct of activities of non-

Bank financial institutions. Investigated the role and importance of contractual savings institutions (pension funds and insurance companies) and investitsionnyj intermediaries (investment funds and companies) in the system of formation and distribution of investment funds. The selected value of state regulation of activities of non-Bank financial institutions and outlines the ways to improve normative-legal basis of interaction of subjects of the market of non-banking financial services.

Keywords: financial market, financial resources, investment, non-Bank financial institutions, long-term borrowed capital, contractual savings institutions, institutional intermediaries, regulatory policy, mediation services.